Να διδάξουμε στα σχολεία τα πατερικά κείμενα (Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 12 Οκτωβρίου, 2019

Η συζήτηση για το μάθημα των Θρησκευτικών έχει ανοίξει πάλι. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι οποίες ακυρώνουν ως αντισυνταγματικά τα Προγράμματα Φίλη και Γαβρόγλου, θα αναλυθούν από νομικούς και από τους αρμοδίους του Υπουργείου Παιδείας. Ας μην μείνουμε, όμως, μόνον στις νομικές πτυχές. Είναι ευκαιρία να ανασχεδιασθεί η ύλη του μαθήματος με έμφαση στην Ορθόδοξη Χριστιανική διασκαλία και εκεί πρέπει να ενταχθούν τα Πατερικά Κείμενα.

Οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως ο Μέγας Βασίλειος, Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και άλλοι λιγότερο ή περισσότερο γνωστοί, **έχουν δώσει απαντήσεις σε πάμπολλα θέματα που απασχολούν διαχρονικά τον άνθρωπο**. Οι προτάσεις τους είναι πάντα επίκαιρες και είναι χρήσιμο να τις γνωρίζουν οι νέοι της εποχής μας. Εξ άλλου **είναι γραμμένες σε θαυμάσια ελληνικά, και αποτελούν ταυτοχρόνως ένα υποδειγματικό γλωσσικό μάθημα**. Θεωρώ καλό, λοιπόν, να δημιουργηθεί ένα Ανθολόγιο Πατερικών Κειμένων που θα περιλαμβάνει το πρωτότυπο κείμενο και τη νοελληνική απόδοση.

Ο σπουδαίος παιδαγωγός και γλωσσολόγος Γεώργιος Μπαμπινιώτης σε συνέντευξή του στο περοδικό CRASH (Δεκεμβρίου 2018) εξέφρασε τη στήριξή του σε ένα Ορθόδοξο – όχι πολυθρησκειακό- μάθημα Θρησκευτικών με αναφορά στους Πατέρες:

“Ερώτηση: …Ποια νομίζετε ότι είναι η πρέπουσα διδασκαλία των Θρησκευτικών ώστε ο ελληνισμός να διατηρήσει την ορθόδοξη πίστη του;

Απάντηση: Έχω μιλήσει επανειλημμένως γι’ αυτό το θέμα. Απαραίτητο και ενδιαφέρον ακόμη και για τα ίδια τα παιδιά δεν είναι να μάθουν τι διδάσκουν τα διάφορα (φιλοσοφικά συνήθως) θρησκευτικά δόγματα, που είναι και πολλά και με πολύ δύσκολες αφηρημένες έννοιες. Σκοπός του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Εκπαίδευση είναι να μάθουν τι πρεσβεύει η επίσημη θρησκεία της πατρίδας τους, εν προκειμένω τι διδάσκει η Ορθόδοξη Χριστιανική Θρησκεία μέσα από την Καινή Διαθήκη και την ορθόδοξη παράδοση των **κολοσσών της σκέψεως** που είναι οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ιδίως οι Τρεις Ιεράρχες. Τι διδάσκει ο Βουδδισμός, ο Ισλαμισμός, ο Ινδουισμός, ο Κομφουκιανισμός, ο Ταοϊσμός, ο Σαμανισμός, κ.ά.-

πέραν μιας γενικής βραχείας πληροφόρησης για τις κυριότερες από αυτές- δεν ενδιαφέρει τον Χριστιανό Έλληνα Ορθόδοξο μαθητή. Τα Θρησκευτικά – αναπόφευκτα και ορθώς- είναι μάθημα θρησκευτικής κατήχησης, διδάσκει δηλαδή στους μαθητές τα κύρια σημεία της χριστιανικής πίστης, δεν είναι μάθημα Θρησκειολογίας, που διδάσκεται περιορισμένα ακόμη και στις Θεολογικές Σχολές.

Κάτι ακόμη: Η ορθόδοξη χριστιανική πίστη και η Ορθόδοξη Εκκλησία γενικότερα έχουν μακρά ιστορική παράδοση και σύνδεση με τον Ελληνισμό (Τρεις Ιεράρχες, Βυζάντιο, Νεοελληνικός Διαφωτισμός, Επανάσταση του 1821, Αντίσταση). Δεν είναι για τους Έλληνες απλά ένα θρησκευτικό δόγμα ανάμεσα σε άλλα, όπως συμβαίνει ιστορικά με κάποιες άλλες χώρες».

Συμφωνώ και προσυπογράφω!

(Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 6.10.2019)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: antibaro.gr*)*